lehmad tulnud, ommeti polle pima tulnud ja kewwade olgo meel hea, kui weel hinge jäwad! Agga nüüd ma ennam sedda rummalust ei tahha sallida, waid lähhen isse saggedaste järrele watama. Ja perre toido pärrast peab ka uut seädust tullema, et sõminne polle essite lialt wäggew ja pärrast hopis lahhi."

Weel lissas Tomas: „Kes ei plia wähhemat kullutada, kui temmal igga aasta kätte tulleb, se lähheb pea tallust wälja. Kes allati wõttab laenuks, kas leiba, kas rahha, kas willo, kas heino ehk muud, olgo kül et süggise ennamiste tasub jälle, ei se olle ialgi kauaks perresse jämas. Maggasi aidad said ehhitud, et keige surema hädda aial, kui wilja äppardust olnud, walla rahwas saaks leiba ja ei sa lia kasso püüdjatest waesseks pettetud. Agga mitto mõtleb: Se jo peab nenda ollema, ja maggasi on seks, et peab wõetama! — Kes kiratse wiratse ellawad ühhest päwast teise, wata need jõwad wilja, mis nemmad weel polle kätte sanud, ja kui süggise ka saiwad hästi wilja, suur wõlg sõõb sedda korraga ärra, ja perremehhe ait ommeti tühhi! Õnneks kui Jouloni weel leiba ommast käest! Wannal aial sedda rummalat wisi ni laialt ei olnud; ei olnud maggasit, kust joudis laenuks wõtta, agga wilja hoitti parreminne. Laen on wõlg, ja wõllalinne ei woi rõõmsaste ellada olgo siis et maksab wõllad ärra ja ei te ennam uut wõlga. Agga kes ei maksa wõllad ärra, se pettab liggimest, ja perrus langeb kahhewõrra temma ennese peäle. Teised lähhewad kõwwaks temma wasto ja ei tahha petlikkule ennam ühtegi laenata. Mis siis tehha? Kes ausaste ei tahha ellada, se lähheb koeraks! Puid watrastada moisa metsast, naabri perre heinama pealt, warga warra peita, keeldud kaupa aiada — wata seäl koera tõ! Südda kurri ja tigge, ja kurradi kõisis! Agga ohhakaist wigimarjo ei korjata! — Tahhab teine nisugguse le head õppetust anda, siis temma peab kuulma: „Ei mitte! meie jäme ikka wanna wisi järrel teggema, otsekui meie wannemad, ja wannemate wannemad on teinud!" Nenda walletawad üllesannetumad ja teotawad wannemad, kes am-